

ÁLOPIN Í HAVN – KENDIST SUM EIN BILUR RENDI Á MEG

18 ára gamla Jórunn Vik Gleðisheygg varð álopin uttan fyri Klubbagarðin í Havn sunnunáttina. – Tað kendist sum ein bilur rendi á meg, sigur unga kvinnan, sum møguliga hevur fingið varandi mein í høgra eyga. Nú rópa hon og mamma hennara varskó. Óprovokeraði harðskapurin í náttarlívinum má halda uppat

Barbara Holm

Tað byrjaði sum ein góður dagur og ein stuttlig nátt. Leygardagurin hjá Jórunn og vinfólkunum var merktur av, at nú skuldu tey ein túr í býin. Tey fóru sær ein túr til Havnar og í Rex, har tey javnan halda til. Tá dansistøðini lótu aftur, fóru tey ungu vinfólkini út í náttina gjøgnum dyrnar aftan fyri náttarstaðið Rex og spákaðu sær síðani rundan um bygningin og oman ímóti Klubbagarðinum.

Bráðliga hoyrði Jórunn ein illan mann aftan fyri seg. – Hann rópti og bannaði, og eg vendi mær á fyri at vita, hvat var áfatt, sigur Jórunn.

Hon og vinmaður hennara fylgdust omaneftir, men har var rættiliga fitt av fólki, tí øll dansistøðini vóru júst latin aftur.

– Eg náddi bert at venda mær hálvan vegin; tá eg fekk nevan frammaná, greiðir Jórunn frá.

Og so sortnaði fyri ungu kvinnuni.

– Eg minnst ikki meira enn kensluna; eg fekk júst tá nevin rakti andlitið. Tað kendist ófatiliga hart. Akkurát sum at verða rakt av einum bili, sigur Jórunn.

Nakrar lótur seinni vaknaði hon aftur. Tá lá hon á vegnum; og tvey tilkomin fólk vóru komin henni til hjálpar. Vinmaðurin var ikki í nánd. Tað vísti seg seinni,

Jórunn Vik Gleðisheygg er í dag farin til kanningar hjá eygnalækna fyri at fáa staðfest, um hon hevur fingið varandi mein í eygað

at vinmaðurin eisini varð álopin av brotsmanninum, sparkaður í høvdið fleiri ferðir. Vinmaðurin tók sær til rýmingar og fór til hús, men visti ikki, at Jórunn lá afturá fyrr enn dagin eftir. Men hjálp var í nánd. Onkur ringdi eftir lögregluni, og hon setti beina kós móti Landssjúkrahúsinum.

– Eg bløddi so illa, at eg mátti hava pentur, sigur Jórunn.

Jórunn fekk nevan í høgra eyga. Eygnabrugvin varð illa meiðslað, og sjálvt eygnalokið skrædnaði. Jórunn fekk heilaskjálvtá, fimm pentur í eygnalokið og fyra undir eyganum. Og í dag fær Jórunn ikki latið høgra eyga upp.

Hendan mánamorgun, Sosialurin hittir Jórúnna til eitt prát, eru hon og mamma hennara Jessie ávegis av húsum. Nú gongur leiðin til eygnalækna fyri at fáa staðfest júst, hvussu stóruskaðin er.

– Helst skal eg seymast aftur inni í eyganum ella okkurt líknandi, sigur Jórunn, sum ikki er vís í hvussu stóruskaðin er. Men eingin ivi er um, at hon er bangin.

– Júst nú siti eg við einari kenslu av angst. Eg eri bart út bangin. Bangin fyri at fara í býin, bangin fyri at ongantíð aftur síggja við høgra eyga, og bangin fyri, at hetta fer at merkja meg í langa tíð, sigur unga kvinnan.

Hóast Jórunn ikki náddi at bera eyga við brotsmannin, so vóru onnur í nánd, sum kendist við mannin. Hann er nú meldaður fyri sínar gerðir.

Mugu varpa ljós á óprovokeraðan harðskap

Jessie Gleðisheygg legði sunnukvøldið út eina Facebook viðmerking, har hon greiddi frá tí, sum dóttir hennara hevði verið fyri.

Jórunn og Jessie høvdu báðar eina trongd til at greiða frá hendingini alment, tí slíkt skal ikki koma fyri í Føroyum.

– Blindur harðskapurin er ikki nakað, sum vit eru von við í Føroyum. Og stendur tað til mín, so skulu vit ongantíð góðtaka slíkt. Tað skal sláast hart niðurá, sigur Jessie. Og í hesum er Jórunn samd.

– Eg veit, at slíkt hendir í Føroyum, men vit tosa ikki um tað. Fyri at fáa tað at steðga, mugu vit rópa upp um tað og siga, at tað er ikki í lagi, sigur Jórunn.

Síðani Jessie valdi at skriva um hetta á Facebook – og samstundis leggja myndir út av dóttirini, hava fleiri vent sær til hennara. Ung sum eldri standa spyrjandi um hví slíkt hendir.

– Náttarlívið í Havn er vorðið ov vandamikið. Tey ungu mugu sleppa at stuttleika sær uttan ræðslu fyri óprovokeraðum harð-

skapi, sigur Jessie.

Hon vísir á, at fleiri hava víst takksemi fyri teirra dirvi at siga frá.

– Fleiri, sum hava upplivað slíkt, hava skrivað til okkum og takkað fyri at vit rópa varskó, sigur Jessie.

Fyri Jórúnna hevur hetta serstaka leygarkvøldið í Havn sett síni spor. Enn er ikki vist, um Jórunn fær varandi kropsligt mein av hendingini, men ivaleyst fær hon varandi sálarligt mein, óansæð hvussu vikur og vendur.

– Eg kann í øllum førum siga, at eg dugi ikki at síggja meg sjálva aftur í býnum í nærmastu framtíð, sigur Jórunn Vik Gleðisheygg.

Tó vóna hon og familja hennara, at teirra almenna umrøða kann viðføra, at meira ljós verður varpað á óprovokeraðan harðskap, og at hesin formur fyri harðskapi heldur uppat í náttarlívinum kring landið.

barbara@sosialurin.fo